II. évfolyam. Miskolcz, 1903. február hó 8. 6-ik szám.

HALADÁS

VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:
BANOVITS LÁSZLÓ ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:
Egész évre ... 8 korona
Fél évre ... 4 korona
Negyed évre ... 2 korona

Szerkesztőség:
Miskolcz, Mindszent-utcza 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztositással:
Egész évre ... 14·— kor.
Fél évre ... 7·— kor.
Negyed évre ... 3·50 kor.

A balesetbiztositás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti« balesetbiztosító részv.-társ.-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Hangok a távolból.

Miskolcz, 1903. február 7.

(—*ko*—) Fiuméből jött a meleghangú felhivás, tömörülésre összetartásra buzditva a szárnyaskerék munkásait, hivatalnokot, altisztet és szolgát egyaránt. Egy uj egyesület alapitását czélozzák, melynek tagja lehet minden kinevezett vasuti alkalmazott. Eljutott hozzánk is az alapitandó egyesület alapszabálytervezete s mint az igazi vasuti érdekek védői s minden az alkalmazottak érdekét czélzó ügyek előharczosai, a legnagyobb szivélyességgel nyitjuk meg részére lapunk hasábjait. Kommentárt sem fűzünk hozzá, mert nem akarjuk befolyásolni olvasó közönségünket, teljes eredetiségében adjuk, hogy azt láthassa mindenki, legyen alkalma, ideje gondolkodni felette, mert sokkal komolyabb, sokkal mélyebben fekvő ez a dolog, semhogy egy-két röpke szóval megdicsérni vagy egy-két hatást keltő bombával szétlapitani lehetne.

A dolog érdemével most nem foglalkozunk, hanem felkérjük tisztelt kartársainkat, hogy minél számosabban közöljék velünk megjegyzéseiket, véleményüket, nyujtsanak alkalmat nekünk arra, hogy az igazi közvéleményen, a kartársak akarata alapján foglaljunk állást ez ügyben is.

Akármilyen legyen is majd a hangulat mellette vagy ellene, szomoru jelenség biz ez! Hát annak az alkalmazottnak, aki életét, vérét, mindenét áldozza a közért, *jogsegitő pénztárra* volna szüksége?

Hát annak a családnak, melynek fejét, kenyérkeresőjét az a szörnyű, ragadozó vasmadár elragadta, végső menedéke csak az *özvegy- és árvapénztár lehet?* Hát az az alkalmazott, aki életét itt tölti el s talán itt is nyerte a vasutnál, *külön családi tanácsadóra* szorul?

Nem kell elhamarkodni a dolgot, fontolóra kell venni mindent! Tartózkodni kell minden ujabb és ujabb megterheléstől, mert a szegényen nem a várandó, igérkező forint, hanem a meglevő garas segit!

Hát nem volnának nekünk, a vasutasok minden rétegének olyan egyesületei, amelyek a mi érdekeinknek védői, ügyeink szószólói volnának?

Nincsenek-e nekünk olyan intézményeink, amelyek a jótékonyságot irták ki homlokukra? Hát ez a keletkező félben levő lenne talán még az első? Ha pedig már tényleg vannak

s a czélnak meg nem felelnek, épen az ujhoz lenne bizalmunk oly sok csalódás után? Hát a meglevő hibák kiirtására tettünk-e már komoly lépéseket? Avagy ha a mi összerakott s verejtékünkkel megszerzett garasainkkal nem sáfárkodnak ugy, amint kellene, felemeltük-e tiltakozó szavunkat *ugy* és *ott*, ahol kellene?

Ezeket a mellékkörülményeket mind figyelembe véve mondjon véleményt az uj egyesületről az, akit érdekel, komolyan fontoljon meg a családapa mindent, mert elmult már az a poétikus idő, meghalt már a költő is, aki azt mondta: *„Az élet hangulat"!*

A Magyar Királyi Államvasutak tisztviselői, altisztjei és szolgái egyesületének alapszabálytervezete.

1. §.

Az egyesület neve, hatásköre, czélja és székhelye.

1. Az egyesület neve: „A Magyar Királyi Államvasutak Hivatalnokainak, Altisztjeinek és Szolgáinak Egyesülete".

Az egyesület hatásköre a MÁV. üzemében álló összes vonalakra terjed ki.

2. Az egyesület czélja a MÁV. hivatalnokainak, altisztjeinek és szolgáinak egyesitése, a hazafias érzés s a hasonló kategóriák kartársias érzületének a fejlesztésére, valamint az általános és szakmabeli tudás elősegitésére, nemkülönben a kar közös érdekeinek a felvirágoztatására. E czélra szolgál a jóléti intézmények felállitása, előadások tartása, könyvek beszerzése. Politikai és vallási vitatkozások az egyesületből kivannak zárva.

Az egyesitett kölcsön-, özvegy- és árvapénztár tekintetében a II. függelék külön előirásai irányadók.

3. Az egyesület egy elöljáróság vezetése alatt áll.

Az elöljáróságnak épp ugy, mint az egyesületnek, a székhelye Budapest s onnan 1907. január 1-je előtt csak a közgyűlés egyhangu szavazatával helyezhető el.

Az ügyvezetés megkönnyebbitésére helyi csoportok szolgálnak.

2. §.

A tagok.

1. Az egyesületnek tagja lehet minden a hivatalnoki, altiszti vagy szolgai létszámba tartozó alkalmazott.

2. A felvétel bármelyik helyi csoport elnökénél való jelentkezésre történik, a tagsági jegy s az alapszabályok egy példányának, a járulékok befizetése ellenében való kiszolgáltatása által.

3. A tagság igazolására szolgál az egyesület elnöke által kiállitott tagsági jegy, a melynek átvételével a belépés megtörtént.

4. Az a tag, a ki megsértette a testület becsületét, vagy megkárositotta az egyesü-

TÁRCZA.

Dalos verseny.

Hallottam én ez égi versenyt,
— A földre Isten küldte le, —
Minden tavasz zengett a daltól
És telve, telve volt vele.
Az elmult . . . végső, szép tavasznak
Hallám utolsó versenyét
S tán e dalok zokogva sirnak
A légben most is, szerte-szét!

Hogy is kezdődöt óh, e verseny?
Pacsirta kezdte meg talán . . .
Ő, ő, a kis pacsirta kezdte
S hogy elkeseregtem bus dalán!
Közelről áldni, látni Istent,
Fölszállt a fellegek közé:
Felhő a dalra összerezzent,
S a földet könnyel öntözé.

'S hogy szűnt a felhő könnyezése
S a pacsirta édes, bus dala,
Uj dal keserge a bokorban,
Mely még busabb 's tán szebb vala.

Azé az égbe vonta lelkem,
Ezé szivem marasztalá:
Eget 's a földet járva-keltem,
A dal szerint, föl és alá.

A lelkem végleg elveszitém,
— Pacsirta égbe szállt vele;
És szivem végleg elveszitém,
Bokrokba csalta fülmile . . .
Hogy hallám, már tán képzelem csak,
E dalnak zengő versenyét
S hogy e dalok zokogva sirnak
A légben most is, szerte-szét!

* * *

A szomszéd fája udvarunkra
Átnyujtja száraz galyjait
S rájuk száll kis madárka, vélve,
Hogy megpihenhet rajtuk itt.
S rá zug a télnek orgonája,
— Didergve, fázva hallgatom: —
»Pusztulj a fáról, kis madárka!
Most én süvöltözöm dalom!«

Ő. Papik Sándor.

let érdekeit, a helyi csoport háromnegyed szótöbbséggel hozott határozatával az egyesületből kirekeszthető. E határozat ellen a tag fölebbezéssel élhet a közgyűléshez, a fölebbezést a kirekesztő katározat kézhezvételétől számitott 1 hét alatt kell irásban bejelenteni az elnöknél, halasztó hatása azonban nincs. A végérvényes határozat hozataláig a tag kirekesztettnek tekintendő.

5. Az egyesületből való önkéntes kilépés mindenkinek meg van engedve. A tagság át nem ruházható s nem örökölhető. A tagság jogainak gyakorlása másra át nem ruházható.

6. A kizárt tagok újból felvehetők s ilyenkor ujonnan belépettnek tekintendők.

7. Nyugalomba vonuló tagok tovább is megmaradhatnak az egyesületben.

A vasuti szolgálatból való kilépés, az egyesületből való kiválást vonja maga után, ha csak a helyi csoportnak inditványra tett határozata ki nem jelenti, hogy e tagság tovább is tart.

8. Elhalálozással a tagság véget ér.

9. Valamely tagnak a kizárása ügyrendszerüen s minden határozat hozatal nélkül bekövetkezik, ha az esetleges járulékok lefizetése kétszeri irásbeli felszólitás után, a második felszólitást követő nyolcz napon belül meg nem történik.

10. Kilepett és kizárt tagok elvesztik az egyesülethez, vagy annak intézményeihez való minden jogukat, ha csak az utóbbiaknak határozmányai nem rendelkeznek másképpen. A már megtörtént befizetések visszafizetése nem követelhető. A tagsági jegyet vissza kell adni.

11. Olyan egyének, akik az egyesület, vagy a vasuti alkalmazottak rendje körül különös érdemeket szereztek, az elnök javaslatára a közgyűlés által tiszteleti tagokká választhatók meg.

Az egyesület tiszteleti tagjai nem fizetnek járulékokat, de ha részesednek a jóléti intézményekben, ezeknek a rendes tagok járulékait fizetik.

3. §.

Az egyesület szervezete.

1. Az egyesület ügyeit vezetik:
a) az elöljáróság,
b) a számvevő-választmány,
c) a közgyűlés,
d) a kerületi gyűlések,
e) a helyi csoportok,
f) az egyes intézmények kezelésére kiküldött választmányok.

4. §.

Elöljáróság.

1. Az elöljáróság kilencz tagból áll:
a) az elnökből,
b) a jegyzőből,
c) a pénztárosból,

Váratlan öröklés.

— A „Haladás" eredeti tárczája. —

Irta: **Törös Kálmán.**

Puskás Ferenczet naponta csak egyszer látja a családja, mikor ebédelni szokott. Az átdőzsölt éjszakák nyomokat, barázdákat szántottak már arczán. Most is, hogy hazament, csak lopva tekint felesége és leánya kisirt szemeibe. Alig hogy lenyeli az utolsó falatot, már ismét megy, magára hagyva azt a két szomoru nőt, a kik titkon annyi könyűt ejtettek már ezért az emberért.

Ilyenkor bizalmas barátjához, Ternyei Gyula földbirtokoshoz szokott menni, a ki nem egyszer fizette már ki kártya adósságát.

— Te Feri, megint sokat vesztettél tegnap?!

— Hát mikor nyertem én? En mindig vesztek. Nem csoda, ha tönkre megy az ember!

— Hagyj fel a kártyázással!?

— Késő! Azzal már nem segithetek a helyzetemen. Igen, ha az öreg Péter bátyám kifizetné az összes adósságom, akkor talán! Most is azért jöttem hozzád, hogy gyerünk el együtt Péter bácsihoz!

— Nem bánom. Majd az uton mondok neked egyet-mást az öregről.

Alig telt el egy negyedóra, a kocsi megállott a ház lépcsője előtt s a két férfit vitte a Puskás Péter lakása felé, mely a szomszéd faluban volt.

— Tudod-e Feri, hogy az öreg még nem szándékozik egyhamar a másvilágra költözni? Még mindig szereti a fiatal menyecskéket s a mint a multkor láttam, meglehetősen néz ki. Hogy többet is mondjak, a minap egy szép szinésznő járt nála valami gyüjtőivvel, aki hir szerint ugyancsak behálózta az öreget.

— Nem szeretném barátom, ha vénségére bolondulna meg! És ha csakugyan annyira menne, hogy azt a nőt elakarná venni, mindenre képes volnék, hogy megakadályozzam benne.

Ugyan olyan fösvény e ezekkel szemben is, mint az én családommal szemben?

Különben majd a lelkére beszélek; lefestem előtte szegénységemet, családom nélkülözéseit, különösen pedig leányom jövőjét. Reménylem, te sem fogsz szó nélkül ott állani! Hisz magad mondtad, hogy szereted Ilonkát, én pedig boldog lennek, ha neked adhatnám!

— A mi az Ilonka jövőjét illeti, Feri pajtás, azon ne nyugtalankodjál. En szeretem Ilonkát s azt hiszem, ő is szeret egy kicsit.

Ezalatt a kocsi befordult a Puskás Péter udvarára. Az öreg ott ült a folyosón egy karosszékben s mikor a kocsi megállott — görbe botjára támaszkodva döczögött le a lépcsőkön vendégei elébe.

Valahányszor férfivendégei érkeztek, mindig nagyon öreg volt Péter bácsi; csak akkor tudott igen fürge lenni, mikor nők mentek a házához.

d) a levéltár-kezelőből,

e) öt választmányi tagból, akik mint helyettesitők is müködnek.

2. Az előljáróság tagjait a vezető helyi csoport tagjaiból választja egyszerüen szótöbbséggel két esztendőre a közgyülés. A választás szavazó-jegyekkel történik, még pedig az a) c) alatt felsorolt előljárósági tagokra nézve külön-külön, a többire nézve egyetemes szavazással.

Az előljáróság tagjai azonban nem lehetnek egyszersmind tagjai a helyi csoport vezetőségének is.

A vezető helyi csoportot az általános közgyűlés választja minden két esztendőben. Ujból való megválasztás meg van engedve.

Az előljáróság törvényesitése a vezető helyi csoportnak a közgyűléséről felvett jegyzőkönyve által történik meg.

4. Ha az előljáróság valamelyik tagja tisztségének tartama alatt válik ki az egyesületből, akkor a pótválasztást a vezető helyi csoportnak e czélra egybehivott gyűlése ejti meg, feltéve, hogy a kilépő az a) c) alatt felsorolt előljárósági tagok közzé tartozik. Ha nem, akkor a pótválasztást el lehet halasztani a legközelebbi rendes közgyűlésig. Addig az előljáróság többi tagjai veszik át a kilépettnek a dolgát.

5. Az előljáróság valamelyik tagjának a tisztje letelte előtt való visszalépéséről az előljáróság köteles a tagokat az egyesület lapjának legközelebbi számában értesiteni. Ugyanilyen módon kell közzétenni a pótválasztás eredményét is.

6. Az előljáróság az ügyeket az alapszabályok s az évenkint tartott közgyűlések határozata szerint vezeti, tagjainak a hivatala tiszteleti és dijtalan. Képviseli az egyesületet kifelé a biróság előtt, birságon kivül és aláirásban. De minden aláirásnak s minden kijelentésének csak akkor van jogszerü hatása, ha az előljáróság két tagja által történik, akik közül az egyiknek az elnöknek, vagy helyettesének kell lennie.

7. Az előljáróság föladatai közzé tartozik főképen:

a) a 9. §. alatt felsorolt egyesületi intézmények igazgatása, amennyiben azok nincsennek külön helyi csoportokra bizva,

b) az egyesületi vagyon kezelése,

c) az egyesület hivatalnokainak szerződtetése és elbocsátása, nemkülömben dijazásuk megállapitása,

d) az egyesületnek szóló számlák átvizsgálása és kiutalása,

e) közzététele mindazoknak az eseményeknek, amelyek az egyesületre nézve fontosak,

f) az évi ügymeneti jelentés és pénztári jelentés elkészitése és közzététele, valamint a jövő évi költségelőirányzat elkészitése legalább három héttel a közgyűlés előtt,

g) a közgyűlés egybehivása és vezetése,

h) a közgyűlés napirendjének a megállapitása és közzététele,

— Jó napot Péter bátyám!

— Jó napot! Te vagy az, Ferencz?

— Én, meg Ternyei Gyula jöttünk el meglátogatni bátyámat!

— No gyerünk fel a szobába. De fogj karon öcsém, mert már nekem nehéz a járkálás!

Ternyei Gyula kihajolt a nyitott ablakon, félfüllel azonban a nagybácsi és öcsés beszélgetéseire figyelt.

— Tudja-e kedves bátyám, mi hozott most ide?

— No? Talán csak nem pénz kell?

— Tegnap tizezer koronát vesztettem el kár...

— Nincs! Minek kártyázol? Hát nem tudod, hogy én szegény ember vagyok! Egy krajczárt se! Különben már értesiteni akartalak arról, hogy megnősülök. Öreg napjaimra egy odaadó apolóra van szükségem!

— Csak nem azt a kóbor szinésznőt veszi el bátyám?

— Elég! Takarodj ki innen, ne sértegesd azt a nőt!

Puskás Ferencz szó nélkül ment ki a szobából. Ternyei Gyula bucsuzáskor még sugott valamit az öregnek, de arra is tagadó választ kapott.

— Úgy látszik, az öreg hajthatatlan; mit szándékozol most tenni?

— Először is huszonnégy órai halasztást kérek, az adósság kifizetését illetőleg. Másodszor pedig az öreg nősülését megfogjuk akadályozni!

— Hogyan volna az lehetséges?

— Te Gyula barátom, ügyes fiatal ember vagy, igyekezz minél hamarább megismerkedni azzal a nővel és hóditsd el az öregtől!? Ezzel azt érnénk el, hogy örökre elmenne a kedve a nősüléstől.

— Bajos dolog, már csak a lányod *végett* is. Könnyen megtudhatja s aztán örökre megharagszik!? No de azért érettetek eljátszom ezt a kis komédiát! Azt a *kártya-adósságot pedig átadom neked*, fizesd ki még ma!...

Másnap Ternyei Gyula a szomszéd városba utazott. Kiterjedt összeköttetéseinél fogva csakhamar megismerkedett Váradi Idával, a Puskás Péter választottjával.

Váradi Ida ismerte már hirből Ternyei Gyulát és most, hogy szemtől-szembe álltak egymással, megtetszett neki ez a csinos ember. Behizelgő modorával, finom elbeszélő képességével annyira megtudta hóditani e nőt, hogy már kezdetben is valamennyi férfi ismerősei fölé helyezte. Sőt utóbb már lehangolt és kedvetlen lett, ha Ternyei Gyula nem volt mellette. Feltette magában, hogy szivesen lemond a gazdag Puskás Péterről, csak Ternyei szóljon egy szót, hogy legyen az övé.

Ternyei Gyula minden második napon elment Idához. Úgy gondolta, hogy ő minden tekintetben kiválik társnői közül. Valódi szinésznőnek képzelte s ime egy második Puskás Ilonkát ismert fel benne, a kinek szerénységén kivül angyali jóság is sugárzott ki szép fekete szemeiből.

i) javaslatoknak, a közgyűlés elé való terjesztése és előkészitése,

k) a tagok névjegyzékének a vezetése,

l) az előljáróságban s az alapszabályokban történő változások haladéktalan bejelentése az illetékes hatóságnál,

m) az előljáróság tagjai számára való ügyrend megállapitása,

n) az egyesület intézményei számára való ügymeneti utasitás megállapitása.

8. Az előljáróság akkor határozatképes, ha öt tagja van jelen. Ami az előljáróság határozatait illeti, szavazategyenlőség esetén az elnök szava dönt. Az előljáróság tagjait gyűlésre az elnök hivja egybe ajánlott levélben, legalább két közbeeső nappal előbb. Ha az előljárósági ülés nem határozatképes, akkor hasonló módon második hivandó egybe, a mely mindig határozatképes. Ha az előljáróság minden tagja részt vesz a szavazásban, akkor el lehet tekinteni az egybehivásnak ugy az alakszerüségtől, mint a reá kiszabott időtől.

A határozatoknak okmányba foglalása a jegyzőkönyv által történik, amelyet az előljáróság minden jelenlévő tagja aláir.

9. Az előljáróság tagjainak azok a költségek, amelyek az ügyek vezetéséből keletkeznek, visszatéritettetnek.

10. A kilencz tagu előljáróság egy főhivatalnokból, négy hivatalnokból, két altisztből és két szolgából áll.

5. §.

A számvizsgálók.

1. A számvizsgálók dolga az, hogy állandón felügyeljenek a pénztári ügyekre s az év folyama alatt legalább egyszer váratlan pénztárvizsgálatot tartsanak, az ellenőrzőkönyv s a pénztári okmánymellékletek felhasználásával. Különös gondot kell forditani a vagyon biztos őrzésére és befektetésére. Minden végzett pénztárvizsgálatról jegyzőkönyvet kell felvenni. Ez az előljáróság elé terjesztendő s a legközelebbi közgyűlésnek tudomására hozandó.

2. Az évi pénztári zárlatot esküdt számvizsgáló vizsgálja felül.

Ez a vizsgálat olyan alkalmas időben végzendő, hogy az eredményt a 4. §. 7. része f) pontjában megjelölt időben az egyesület lapjában a — — közzétehető legyen.

3. A számvizsgálal költségeit az egyesület viseli.

6. §.

A közgyűlés.

1. A rendes közgyűlés minden esztendő május havában, vasárnapi napon tartatik meg az egyesület székhelyén. Az előljáróság mindig február 15-ig teszi közzé a közgyűlés megtartásának napját s a napirendet. Két héttel a gyűlés megtartása előtt közzéteendő a közgyűlés órája és helye.

Most már többet gondolt erre a leányra, mint a Puskás Ferencz ügyes-bajos dolgaira.

Ternyei most is ott várta Idát a nyári szinkör előtt s alig hangzott el az óriási tapsvihar, Ida már kint volt s kart-karba füzve sétáltak a lombos fák alatt.

— Ugy remegtem, hogy nem találom itt, Gyula!

— Azért talált itt, mert szeretem.

— Oh Istenem! Milyen boldoggá tesz! Lássa, azért en mégis előbb lettem szerelmes, mint maga.

— Hát Puskás Péter?

— Ugyan Gyula, csak nem gondolja, hogy szeretem azt a vén embert?

— Őt nem, de a pénzét!

— Jobban szeretem magát, mint őt az egész vagyonával együtt!

— Ha szeret, akkor jöjjön el velem messze innen, a hol nem ismer senki. Vagyonom elég nagy ahhoz, hogy megélhessünk belőle tisztességesen.

Masnap haza utazott Ternyei Gyula. Olyan volt, mint az őrült, sehol sem találta helyét. Éjjeli két óra volt, még mindig le s fel járkált a szobájában. Őszintén sajnálta Puskásékat, de már a dolgon nem változtathatott. Rögtön levéliráshoz fogott, mert hajnali négy órakor akartak elutazni.

Levelében vigasztalni igyekezett Ferenczet. Szépen rajzolta le az Idával való gyakori együttlétet, a lassan fejlődő tiszta szerelmet.

Meleg hangon kért bocsánatot, hogy ennyi baj közepett hagyja el; de egyszersmint vádolja is, mert ő ajánlotta neki a *tüzzel való jatszást*.

Puskás Ferencz még azon az éjszakán felkereste barátait a kártya asztalnál.

A nála levő pénznek csak felét fizette ki törlesztésül, a másik felére huszonnégy órai halasztást kért.

Most, hogy ismét maga előtt látta azokat a fényes papirlapokat, elfogta a nyerési vágy és ujra kártyázott. A keze reszketett a keverésnél; tudta, hogy ha veszit, ő is elveszett. Az elveszés gondolata más irányba terelte figyelmét. Családjára gondolt, arra a két ártatlan nőre, a kik mindennap megsiratják az ő könnyelmüségét.

Aztán Ternyei jutott eszébe s boldog mosoly lebbent el ajkairól. Hitt barátjának, a kivel annyi éjszakát átmulatott. Képzeletében esküvőn látta a fiatalokat, a hátterben pedig felesége állott, boldogságtól sugárzó arczczal. E közben folytonosan veszitett s szinte gépiesen fizetett, mint a ki nem tudja, mit cselekszik.

Reggel szétoszlott a kompánia, de Puskás Ferencz ott maradt estig, hogy kialudva magát, józan fővel térjen vissza családjához.

Észre sem vették, mikor estefelé besurrant szobájába; kerülő utakon ment, mint a bűnös, a ki fél az igazságszolgáltatástól.

Az asztalon egy levelet talált, rögtön meg-

2. A közgyűlésen való jelenlételre az egyesület mindegyik tagja jogosult. Szavazásra csak a felhatalmazással ellátott kiküldöttek (lásd 3. pont) jogosultak, még pedig a felhatalmazásban meghatározott tagok számarányában.

A tanácskozásban való részvételre azonkivül jogosultak az előljáróság és számvevő-választmány tagjai, továbbá más, erre külön felszólitott egyének. A jóléti intézményekről való tanácskozásban a képviselők csak olyan számban szavazhatnak, a mennyi az illető intézmény rendes tagjainak a száma.

3. Minden helyi csoportnak joga van egy tagot mint képviselőt küldeni, ő rá ruházzák át a helyi csoport tagjainak a szavazatát. Egyetlen képviselő sem egyesithet azonban magában egy helyi csoport képviselete által ötszáznál több szavazatot. Ha egy helyi csoportnak ötszáznál több tagja van, akkor két képviselőt küld.

4. A közgyűlésen az elnök, vagy annak helyettese elnököl. Az előljáróság többi tagján kivül még a vidéki helyi csoportok képviselői közül a közgyűlés által választandó tizennyolcz egyén működik, mint tanácskozó társ.

5. A közgyűlés jogai és kötelességei közé tartozik:

a) Az egyesületi intézmények, évi jelentések és pénztári jelentések megvitatása s azoknak helyesbitése.

b) Az elmult üzleti év feleslegének hovaforditásáról, vagy hiányainak fedezéséről való határozathozatal.

c) A költségvetés-előirányzat elfogadása.

d) A vezető helyi csoportnak, valamint a hivatali idő lejárta után az előljáróságnak az újraválasztása.

e) Megválasztása ama helyi csoportoknak, a melyekre külön intézmények kezelése bizatik.

f) Megválasztása azoknak a helyi csoportoknak, a melyeknek a számvevő-választmány tagjait kell kiküldeniök.

g) Az előljáróság s a kerületi gyülések által benyujtott javaslatokról való határozathozatal.

h) Az egyesület ügyeinek a vezetésében résztvevő egyének ellen emelt panaszok tekintetében való határozathozatal.

i) Határozathozatal a kizárt tagok fölebbezéseiről.

k) Az alapszabályok kiegészitéséről vagy megváltoztatásáról való határozás.

l) Tiszteletbeli tagok választása.

m) Határozathozatal az egyesület feloszlatásáról.

6. Határozatot csak a napirenden levő javaslatokról, vagy a gyűlésen tett pót- és aljavaslatokról lehet hozni.

7. A közgyűlés az 5. pont k) és m) pontjai alá foglaltak kivételével, mindig a jelenlevő szavazatok egyszerü többségével dönt. Az

---

ismerte a Ternyei irását, mohón kapott utána, mint a vizbefuló a szalmaszál után.

Tudta, hogy ha ő nem segit rajta, akkor senki.

Egy arczizma sem mozdult meg a levél olvasásakor; sőt mosolygott magában, mint a ki nincs eszénél.

Zsebrevágta a levelet és ment egyenesen Péterhez.

Az öreg Puskás Péter egyedül járkált a sötét szobában. Mikor öcsese fáradtságtól kimerülten megállott előtte, csak alakjáról ismerte meg. Megijedt, hogy ilyen szokatlan időben látogatja meg. De Ferencz szépen kezdte a beszélgetést, ámbár el volt készülve a legrosszabbra is, ha bátyjától tagadó választ kap.

— Tudja-e, hogy Váradi Ida megszökött Ternyey Gyulával? Itt a levél, ha nem hiszi! Váradi Ida itthagyta magát, Ternyei itthagyta a lányomat. A lányom jövője tönkre téve, családom a legnagyobb nyomorba döntve. Most már nem tizezer koronára van szükségem, hanem háromszor annyira, hogy csak a közel napokat is biztositthassam családomnak.

— Te vagy az oka mindennek, — alávaló gazember!

Pusztulj el a házamtól azonnal azonnal! *Kitagadlak bitang!*...

— — — — — — — — — — — — — — —

Ferencznek arczába szökött a vér. Be nem fejezhette Puskás Péter szitkozódásait, — rárohant, mint egy vadállat és addig szoritotta két kezével a torkát, mig az öreg ki nem adta lelkét.

Mikor eleresztette, nagyot zuhant az élettelen test a padlón, s két kidülledt szeme mereven bámult fel gyilkosára.

Ferencz nem vesztette el lélekjelenlétét, hozzáugrott, szempilláit lezárta, aztán a kulcs csomót vette ki zsebéből. Az asztalfiókokat kinyitogatta. Ott állott a sok pénz, belemarkolhatott volna, de előtte nem volt annak már semmi értéke. Mást keresett ő. Rövid idő alatt megtalálta a lepecsételt végrendeletet és zsebre vágta. Most minden fiókot visszatolt a helyére és becsukta; a szobában rendbe szedett holmit, aztán a Péter holttetemét fektette végig a kanapén, a kulcs csomót pedig visszatette annak zsebébe.

Az ablakokat lassan kinyitotta s hallgatódzott, hogy nincs-e valaki ott, a ki megláthatná. Óvatosan jött, úgy akart elmenni is. A borúlt, sötét este alkalmas volt a szökésre. Kerülő utakon hazajutott, anélkül, hogy valaki meglátta volna.

Otthon megmondta a cselédnek, hogy ne várják vacsorával, mert fáradt, nyugalomra van szüksége.

Biztonságba érezve magát, átolvasta a végrendeletet. Mikor a végére ért, gúnyosan mosolygott és a gyertya lángjánál meggyujtva, a kályhába dobta.

alapszabályok kiegészitésére vagy megváltoztatására, vagy az egyesület feloszlatására vonatkozó határozat érvényességéhez azonban a szavazatok háromnegyed része szükséges. A határozatok jogerőssé tétele ugy történik, mint ahogy a 4. §. 8. pontjának utolsó bekezdésében van körülirva.

8. A rendes közgyűlésen kivül közgyűlés annyiszor tartatik, a hányszor az egyesület érdeke ezt megkivánja és ezenkivül mindannyiszor, ha tiz helyi csoport közgyűlés tartását az elöljáróságnál irásban javaslatba hozza. A megvitatandó inditványok mindig irásban terjesztendők be s a rendkivüli közgyűlés csak az igy beterjesztett javaslatokról határozhat. Az egybehivásnak a kérelmezés beérkeztétől számitott négy héten belül kell megtörténni az egyesület lapja utján. További 4 héten belül egy vasárnapi napon, meg kell tartani a közgyűlést. A rendes közgyűlés kitüzése után rendkivüli közgyűlés összehivását nem lehet követelni.

7. §.

A kerületi gyülés.

1. Az egyesület helyi csoportjait az elöljáróság a helyi csoportok javaslatai szerint földrajzilag összefüggő kerületekbe osztja be, a melyek az egylet vezetőségének a támogatására a szükséghez képest kerületi gyűléseket tartanak.

2. A kerületi gyűlést annak a helyi csoportnak az elöljárósága hivja egybe, a melyről a kerület székhelye el van nevezve. A meghivóban meg kell jelölve lenni az időnek és a helynek, a mikor és a hol a kerületi gyűlés megtörténik, továbbá annak, hogy mikor és meddig kell esesleges javaslatokat benyujtani.

3. A kerületi gyűlés helye változhatik.

4. A kerületi gyűlés a tárgyalás kezdetén a kebeléből elnököt választ, a ki a tárgyalást vezeti és berekeszti. Választ azonkivül jegyzőt is.

5. A tárgyalásban a kerületbe tartozó helyi csoportok mindegyikének minden tagja részt vehet.

6. A kerűleti gyűléseket vasárnapi napon kell tartani.

7. A helyi csoportok kerületeit lehetőleg úgy kell összeállitani, hogy egy üzletvezetőséghez tartozzanak.

8. A szavazási joggal a kerületi gyűlésen csakis a helycsoportok kiküldöttei az elnökön kivül birnak.

A kiküldöttek szavazatai annyi érvénynyel birnak, a hány tagot képviselnek.

8. §.

Helyi csoportok.

1. A hivatalos érintkezést az egyes tagok s az elöljáróság között a helyi csoportok elnökei közvesitik.

Ő reá és családjára egy krajczárt sem hagyott Puskás Péter.

Most, hogy végig gondolta ezt az egész történetet, valami jóleső érzés járta át egész lényét. Tudta, hogy neki csak nehány órája van hátra ebben az életben: de azt is tudta, hogy családját megmentette.

* * *

Özvegy Puskás Ferenczné és leánya, Puskás Ilonka kapták Puskás Péter összes vagyonát. Két év mulva pedig megtartották az Ilonka esküvőjét. A templomajtóban álló kéregetők között egy rongyos, elzüllött alak ácsorgott, a ki egészen a menyasszony közelébe furakodott és megcsókolta az ő fehér keztyüs kezét.

Puskás Ilonka egy pénzdarabot nyomott a csavargó kezébe és Ternyei Gyula megköszönte az alamizsnát.

A napi politikusok.

Nézd a kapaszkodókat, léha főket
Külön, külön érdek vezérli őket.
S nem veszik észre — óh a kicsinyek —
Hogy együtt egy nagy czélért küzdenek.

Innen-onnan.

Vigasztalás.

Feigenblatt: — Kohn lében, miért vagy ógy kétségbe esve? Mért téped tűled a hojot?

Kohn: — Ój vé! Hod ne valnám kétségbe esve mikor oz edjetlen fiom kikürüsztülködte mogát!

Feigenblatt: — Ne sirjad mogod Kohnlében, az óristennek is csak edj volt és az is kikürüsztülködte mogát!

Egy irónöröl.

Te csillagokról s tündérekről zengesz,
Ködök közt imbolyogsz és felhők közt lengesz.
Ha látom müved — a mérhetetlen űrnek
Komor ködei a szivemre ülnek.

Névnapkor.

Nagybácsi: — Nagyon szépen megtanultad a verset fiacskám!

Pistike: — Igen, mert a mama azt mondta, hogy talán már *ez lesz az utolsó.*

A felső leányiskolából.

Tanitónő: — Mit tudna ön a gólyáról mondani?

Növendék: — Hogy a gyermekeket *nem ő hozza.*

2. Egy helyi csoport megalkotásához legalább száz tag szükséges. A helyi csoport székhelyét a tagok határozzák meg. Minden tag köteles egy helyi csoporthoz csatlakozni.

3. A helyi csoportok ügyeit a helyi csoportok előljárósága vezeti.

4. Minden csoportnak az előljárósága áll:

a) egy elnökből,

b) egy jegyzőből,

c) egy pénztárosból,

d) egy leltári felügyelőből, a ki egyszersmind nyilvántartó gazda is és

e) öt választmányi tagból, a kik helyettesekként is működnek.

Rang szerint választatik három hivatalnok, három altiszt és három szolga.

5. A helyi csoport előljárósága tartozik gondoskodni az egyesület és a helyi csoport határozatainak a megvalósításáról. Az elnök és a jegyző, vagy helyettesük tartoznak minden irományt vagy pénztári okmányt aláirni.

Az előljáróság főképpen teljes erejével tartozik arra törekedni, hogy az e szabályok 1. §-ának 2. pontjában kitűzött czél eléressék.

6. A helyi csoport előljáróságának a választása a helyi csoport egyetemes gyülésén történik szavazó-lappal, két esztendőre. Ujraválasztás lehetséges és kivánatos.

Ha az előljáróság valamelyik tagja tisztsége tartama alatt kiválik az előljáróságból, akkor a kiegészités a legközelebbi gyűlésen történik pótválasztás utján. A pótlólag megválasztottnak a tisztsége addig tart, ameddig elődjéé tartott volna.

7. Hogy az előljáróság határozatképes legyen, ahoz négy tag jelenléte szükséges. Egyszerü szótöbbséggel határoznak, az elnök szava dönt, ha a szavazatok száma egyenlő. Különös alkalmakkor az előljáróság fel van hatalmazva arra, hogy hozzáválasztás által megerősitse magát.

8. A helyi csoport pénztárát minden évben legalább egyszer megvizsgálja a gyűlés által évente ujból választott két szamvizsgáló. Azonkivül az évi pénztárzárlatot is tartoznak a számvizsgálók ellenőrizni.

9. A helyi csoportok egyetemes gyűlése az elnök által mindig egybehivható az egyesületre, vagy a helyi csoportra nézve fontos ügy megvitatására vagy eldöntésére, ha a csoportvezetőség ugy határoz, vagy a tagok egy tizedrésze ezt inditványozza.

Ilyen fontos ügyek a következők:

a) A helyi csoportnak a csoportvezetőség által előterjesztendő évi, üzleti, vagy pénztári jelentéséről szóló víta.

b) Az előljáróság tagjainak a megválasztása.

c) A közgyűlésre, vagy kerületi gyűlésre küldendő képviselők megválasztása.

d) A számvizsgálók megválasztása.

e) Tanacskozás és határozathozatal a közgyűlés számára való és a kerületi gyülések elé terjesztendő inditványokról.

A kolbász.

Móritz „Cóhn"-nak az volt a végzete,
Hogy nem volt soha egy rézgarasa se.
Pedig Móritz értette a gseftet,
Sőt lopni is tudott, ha éppen kellett.
Hiába minden, az átok volt vele,
Szegény volt, mint a templom egere.
Történt vala pedig egy szép napon,
Hogy megéhezék Móritz Cóhn nagyon.
Pénze nem volt neki — mint rendesen —
Koplalgatott hát szépen, csendesen.
A toronyban éppen harangoztak délre,
Éhes polgártársak siettek ebédre.
De mert öt ebéddel az ördög se várta, —
Elindult Móritz egy sétakoplalásra.
Járta az utczákat hosszába, keresztbe,
Valami gazdátlan ebédet keresve
S szemrehányásokat téve önmagának,
Hogy mért nem született ő Rotschild fiának.
Amint igy bandukol lecsüggesztett fejjel,
Egyszer csak szembe jő egy hentesüzlettel.
Diszes egy üzlet volt, telve minden jóval,
Sonkával, kolbászszal, harapni valóval.
A fényes kirakat előtt Móritz megállt
S magában nagy busan ekkép morfondizált:
Ennek a „*gaj*"-nak itt van bőven mindene,
Még az ablakát is hussal rakja tele.
Én meg az éhségtől majdnem felfordulok,
Oly igaz, mint élek, ez nem kóser dolog.
Hol az egyenlőség ebbe az országba?
Ha egyiknek telve csüre, kamarája,
A masiknak pedig még kenyere sincsen,
Igy rendelte volna el ezt az Uristen.
— Igaz, hogy ezek itt csupa tréfiségek —
Amiből énnekem enni bün és vétek,
S ha ennék, a rabbi megátkozna érte,
Bár ő nem hivott meg magához ebédre.
— Tréfi „her" tréfi „hin", ennem kell valamit.
Chamer, aki magán — ha lehet — nem segit.
Dél van, nem jár senki az egész utczában,
S ha egyszer „emeltem", jöhetnek utánam!
Percz müve volt csak az ablakot beverni
És a legvastagabb szál kolbászt kivenni.
Gyürte Móritz zsebre, lázas sietséggel,
Huzván maga után (mert volt vagy két méter).
Alig tett azonban pár lépést előre,
Szembe jön vele a rend egy éber őre.
S látván a kolbászt az „avatian kezekbe",
Gyanuja támadt, hogy Móritz azt „emelte".
Megfogta tehát az atyafi fél fülét
S rárivalt, hol vetted Móritz azt az izét? . . .
Igazhivő, jámbor, jó zsidó létedre,
Hogy került a tréfi kolbász a kezedbe,
Most mars a rabbihoz, gyönyörködjék benned,
Pokol fenekére, hogy átkozza leiked!
Onnan pedig viszlek állami kenyérre,
Majd adok én neked friss kolbászt ebédre!
Szegény Móritz, duplán meglakolt,
A kolbász, amit lopott, tréfi volt.
És a rabbi azért átkozta meg,
Amért hozzá nyulni merészkedett,
A biró pedig azért záratta be,
Hogy esendben tünődhessen felette:
„Hogy bár a kolbász kitünő étek,
Kolbászt lopni és nem enni vétek!"

Ligeti Jakab,
kalauz.

f) Egyéb a helyi csoportot érdeklő ügyekről való tanácskozás és határozathozatal.

10. A gyűlésre való meghivásnak a napirend, a nap (mindig vasárnap), az idő és a helyiség tudtuladásával mindig az egyesület lapja utján kell megtörténni, még pedig legalább egy héttel a gyűlés megtartása előtt.

11. A gyűlés vezetése az elnököt illeti. Ha az nincs jelen, a gyűlés választ vezetőt.

(Folyt. köv.)

Budapesti levél.

1903. február 6.

Utasitásaink magyarsága.

Nem kis kérdéssel fordult hozzám e héten az egyik vidéki kolléga. Hogy én irnám meg egyszer igazán és őszintén, miért van az, hogy a vasuti utasitások annyira rossz, nyakatekert magyarsággal vannak szerkesztve?

Azon kezdhetném, hogy azt irta egyszer egy franczia úr (biz' én most nem tudom, minek hitták ezt a francziát), hogy: *a stilus az ember*. Vagyis magyarán, a kinek milyen a stilusa, olyan ő maga is; még rövidebben: a hogyan irsz, olyan vagy . . . Jó, hogy ez az úr nem minálunk állitotta ezt a dolgot; mert itt egyrészt még mindig sokan vagynak olyanok, a kik az irás mesterségével ellenséges lábon állván, sem stilussal, sem kalamárissal nem rendelkeznek — ezeket tehát nemlétezőknek kellene tekintenünk. Nemkülönben vagynak nálunk igen sokan olyanok, a kiknek lenne nagyon, nagyon jó stilusa (irálya: miként az uj magyar mondja); de olyan kevés az, a mi felett a maguk kis esze rendelkezik, hogy mások számára már nem marad közlendőjük, tehát nem is igen ragyogtatják azt a fényes stilust. Végül vagynak ugyancsak szép számmal olyanok, a kiknek igen nagy a tudásuk, bővek az ismereteik; de mihelyt arra kerül a sor, hogy ezt a nagy tudást másokkal is közöljék — jaj neked tudomány! sántikálva, kólikásan érkezel meg ahhoz, a kinek számára megirattál, kinyomattatál.

Csak mellékesen, kivételként emlitem itt meg azokat a keveseket, a kik tudnak valamit jól, alaposan ismerik a maguk szakmáját és a kik azt a maguk tudását azzal az egyszerüséggel, azzal a közvetlenséggel és világossággal képesek leirni, másokkal közölni, mint a hogyan ők is valójában átérzik . . .

Nos, hát a vasuti utasitások nagy része azért van olyan sovány stilussal megirva, mert a vasuti szakemberek között minél kevesebben vannak olyanok, a kik ebbe a legutóbbi — kivételes — csoportba tartoznak. Ámbár sok a kiváló szakemberünk, aránylag mégis igen kevesen vannak, a kik *jól* irnak, jó, kifogástalan stilussal birnak. A mindennapi tapasztalás mutatja, hogy mennyire hiányzik a mi hivatalos tárgyalásainkban, az irásbeli közleményekben a fegyelmezett gondolkozás. Ez pedig viszont azt bizonyitja, hogy az iskola ebben az irányban nem neveli nálunk az embereket az élet számára.

Nagy gorombaságok ezek, a miket itt mondok, de megnyugtat az a tudat, hogy senki sem veszi őket magára. Mert hát mindenki meg van győződve róla, sőt igen természetesnek is tartja, hogy ő ama bizonyos kivételek közzé tartozik. És mert mindenki ezt hiszi magáról, senki nem tanul semmit, hanem marad minden a régiben. A ki ma megir egy utasitást, mérget vesz rá, hogy ennél kitűnőbbet ember még nem irt e hazában. Hogy önt néhány hét mulva a hideg fogja rázni ennek az utasitásnak az olvasásakor, tisztelt vidéki kartársam, azt már ő nem látja. Vagy ha fejleszti is az efajta irómesterember a maga nyelvészeti tudományát, hát fejleszti azt ennek a kozmopolita fővárosnak olyan mis-más magyarságával (jobb kifejezést, dehogy találnék rá!), a minek hallattára a bugaczi komondor kinjában nekiszalad a Tiszának.

Amig a magyar vasuti hivatalnokok nem tanulnak meg magyarul érezni, magyarul gondolkozni, magyarul irni — addig ne is várjuk, hogy egy becsületesen megirt magyar szakkönyv lásson napvilágot.

Itt a hiba.

Temesváry Alajos.

A miskolczi MÁV. altisztikör tánczestélye.

Február hó 2-án este tartotta a miskolczi MÁV. altisztikör tánczestélyét a Korona-szálló összes termeiben, melyre méltó büszkeséggel tekinthet vissza ugy a kör vezetősége, mint a rendezésben buzgólkodott vigalmi bizottság,

mert ezen tánczestély egyike az idei évad legsikerültebb mulatságainak.

Már 7 órakor összegyülekeztek a kör vezetőségének és a rendező-bizottságnak tagjai a fényesen kivilágitott termekben s még nem volt 8 óra, amidőn a vendégsereg felvonulását megkezdette, kiket a figyelmes rendezők már a lépcsőházban fogadtak s a hölgyeket felkisérték.

Mind számosabban érkeztek a vendégek, ugy hogy már fél 9 óra tájban együtt volt a diszes vendégsereg s mint már előre is megjósoltuk, ott voltak a hadsereg előkelőségei, a miskolczi társadalmi élet és vasut vezető férfiai.

A tisztikar mintegy 50 taggal volt képviselve, kik élükön Konja altábornagygyal, Kummerer és Nachodszky tábornokokkal jelentek meg, közöttük volt Pollák ezredes, Jungwirth, Czyll és Lengyel alezredesek, Fülöp, Márk és Römer őrnagyok; a polgári notabilitások közül ott voltak dr. Tarnay Gyula alispán, dr. Szentpály Miskolcz város polgármestere, az államvasutak részéről Görgey László üzletvezető, Stankovits Miklós főfelügyelő üzletvezető-helyettes, Tárczay Ferencz felügyelő és Fürész Sándor főmérnök osztályfőnökök, Krón Ignácz műhelyfőnök, Temesváry Alajos főellenőr Budapestről, Bottka Attila s.-titkár, azonkivül számosan az üzletvezetőség hivatalnoki karából.

Nagy megtiszteltetés érte megjelenésükkel a derék altiszti kart, büszkék lehetnek arra annyival is inkább, mert megérdemelték azt, megmutatván, hogy müveltség és jó modor tekintetében a társadalmi uton is megállják helyüket, fényesen bizonyitotta ezt az egész mulatságot jellemző diskrét hangulat és magatartás.

Lapunk képviseletében a tánczestélyen a két szerkesztő jelent meg.

A táncz 9 óra tájban vette kezdetét. Annyi volt a szép asszony, szép leány, hogy bajos volt a tánczosoknak a tánczosnő megválasztása. A hölgyek öltözékeit a finom izlés jellemezte, a leányok leginkább fehér és rózsaszinü toilettekben jelentek meg.

Bár tudósitónk ironja serényen mozgott, csak a következőket sikerült a hölgyek közül feljegyezni.

Asszonyok: Tárczay Ferenczné, Komáry Gyuláné, Berecz Józsefné, Debreczeny Sándorné, Erdélyiné, Földyné, Horeczky Godfriedné, Juhász Andrásné, Kemény Gyuláné, Kőszeghy Andrásné, Kalmár Miksáné, Kulcsárné, Kovácsné, Kleniné, özv. Kozák Józsefné, Kissné, Kerékgyártó Istvánné, Laczy Károlyné, Missa Jánosné, Mityikné, Landsa Jánosné, Lőrincz Istvánné, Portelné, Rácz Jenőné, Rozmanné, Szabóné, Szepessyné, Strommerné, Schwarcz Károlyné, Szikla Jánosné, Tokaji Lajosné, Tóth Istvánné, Tepperné, Turóczyné, Schwarcz Gusztávné, Ungár Lászlóné, Wieder Béláné, Vadászné, Weisz Adolfné, ifj. Varga Istvánné, Zsáryné. — Elnézést kell kérnünk, amiért nem adhattuk az összes teljes neveket, de nem sikerült minden férj uram keresztnevét is megtudnunk.

Leányok: Berecz Jolánka, Erdélyi Irmuska, Földy Juliánna, Horeczky Hermin Juhász Irmuska, Jaffi Annuska és Gizuska, Kis Terike, Kovács Zsuzsika, Kulcsár Juliska, Krausz Hermin, Klein Sarolta, Kerékgyártó Erzsike, Laczy Etelka, Lőrincz Erzsike, Mitnyik Gizella, Portel Ilonka és Margitka, Rácz Jolánka, Szabó Gizuska, Szabó Ilonka, Szabó Irmuska, Szabó Piroska, Szepessy Annuska, Schwarcz Annuska, Tepper Margitka, Tokaji Margitka, Tóth Mariska, Turóczy Erzsike, Vadász Bertuska, Varga Zsuzsika, Zsáry Piroska és Zsuzsika.

A karzat is egészen megtelt. Nagy megtiszteltetés érte az altiszti kart azzal is, hogy özv. Patay Gyuláné, szül. Szathmáry Király Anna urnő, a borsodmegyei református nőegylet elnöknője egy előkelő társasággal megjelent a karzat egyik páholyában és ott huzamos időn át tartózkodott.

A négyeseket, melyeket Schindler Viktor mérnök és dr. Drégely fogalmazó rendeztek, 80 pár tánczolta.

A szünóra éjjeli fél 1 órakor vette kezdetét és az éttermet ez alkalomra betöltötte a diszes társaság.

Bevonult a terembe Bogár Vincze is zenekarával és elkövetkezett az estély egyik legérdekesebb része, mely még jobban felvillanyozta az amugy is vidám kedélyeket.

A zenekar a rendezőséggel azon asztal köré gyülekezett, amelynél Görgey László üzletvezető foglalt helyet a törzstisztekkel.

Mindenkinek figyelme arra fordult, mert nem tudták, hogy mi készülődik, a midőn egyszerre előlépett Lukács körtag, a műhelyi dalárda tagja és érczes bariton hangjával elénekelte a „Haladás"-csárdást. Lelkes taps, éljenzés zugott fel, az ének után éltették Zadubán Gyulát, a jeles szerzőt, éltették a dal előadóját és lapunkat. A lelkesedés még csak fokozódott, a mikor a véget érni nem akaró: „hogy volt", „ujra" felhivásokra elénekelte Lukács a lassú csárdás második versét, melyet Zsivkovics Antal szerkesztő irt s melynek lendületes sorai a következők:

„Fütyől a mozdony, rajta a masiniszta, rajta a masi-
[niszta.
Messze elmegy, vissza is jön, mégis csak sir sok szép
[szőke, barna kis lány utána.
A merre jár, itt esküszik, ott esküszik, el is hiszi sok
[kis lány,
Hogy ha pedig baj van, az utra készen van, teljes
[gőzzel iramodik, fütyöt hány."

Háromszor kellett ismételni mindkét versszakot a diszes közönség folytonos tetszésnyilvánitásai között, Lukács remek hangja betöltötte az egész termet, előadása tiszta és érthető volt.

Az ének után Lukács átnyujtotta Görgey László üzletvezetőnek a „Haladás" csárdásnak lapunk által készittettett diszpéldányát és eredeti kéziratát.

Azután reá zenditett a czigány a szebbnél szebb hallgató nótákra s a társaság vidám poharazás és vacsorázás között ült együtt közel fél 3 óráig, a mikor ismét kivonultak a terembe és

a czigány Soupé csárdásnak elkezdte huzni a „Haladás“ csárdást, melyet kitörő lelkesedés fogadott és se vége, se hossza nem volt az ujrázásoknak.

Vigan folyt a mulatság tovább s nem lohadt a hangulat, hanem csak mindinkább emelkedett és már a reggeli élet zaja indult meg Miskolcz város utczáin, midőn a termek ürülni s a családok hazatérni kezdtek, egy szép mulatság kellemes emlékét vivén magukkal.

Az őszinte elismerés és dicséret hangján kell megemlékeznünk Krösz Elemérről, a kör elnökéről és Wieder Béla vigalmi bizottsági elnökről, továbbá ugy a kör választmányáról, mint a rendező bizottság tagjairól, kik fáradtságot nem ismerő buzgalommal és lelkesedéssel működtek közre a mulatság sikerén és fáradozásuknak meg is volt a megérdemelt eredménye. Ki kell emelnünk kiváló és lelkes fáradozásaikért Kübecker Károly alelnököt, Molnár Venczel pénztárnokot, Zabrinszky János és Angyal József választmányi tagot.

Lelkesitő példa gyanánt lebegjen ezen estély sikere az altiszti kör vezetősége és tagjai előtt, mert ez az altiszti körnek a társadalmi téren elért diadalát mutatja, — szivleljék meg, hogy e szép eredménynek megőrzéséhez és biztositásához első sorban is az összetartás szükséges, mert csak az együttes vállvetett fellépés vezethet sikerre.

Általános sajnálkozás tárgyát képezte az, hogy **Kun Bertalan** *losonczi forgalmi főnök* az estélyen — talán először — meg nem jelenhetett, de az ő lelkes barátai és tisztviselői körében sokat gondoltak rá s a „Haladás“ csárdás varázs hangjai mellett elégszer és eléget ittak a távollevő egészségére.

HIREK.

* **Az ellopott fehér elefánt** cz. közleményünk folytatását jövő számunkban hozzuk.

* **Eljegyzés.** Berkovec József, a miskolczi üzletvezetőség központjában beosztott főmérnök kedves leányát Matildot, eljegyezte Balázs Géza Budapestről. Gratulálunk.

* **Halálos szerencsétlenség a pályaudvaron.** Aradon az ottani pályaudvaron e héten halálos szerencsétlenség történt. Oláh Mihály vasuti munkás tolatás közben az egyik kocsi alá került, mely derékban kettészelte, ugy hogy nyomban meghalt. A vizsgálat kideritette, hogy a szerencsétlenül járt munkás a saját vigyázatlanságának esett áldozatul.

* **A miskolczi szolgaszemélyzet tánczmulatsága.** A miskolczi szolgaszemélyzet egynehány agilis tagja mozgalmat inditott egy „Önképző-Kör“ alakitása iránt, melynek szükségét az érdekeltek belátván, hamarosan körülbelül 200 koronát gyüjtöttek össze azon czélból, hogy az alakitandó kör javára tánczmulatságot rendezhessenek.

A tánczmulatság e hó 15-én fog megtartatni a Horváth (Seper)-szálló emeleti nagytermében, Görgey László üzletvezető, Tárczay Ferencz, és Vidats János osztályfőnök urak védnöksége alatt, kik a czél érdekében támogatásukat kegyesen megigérték.

A mulatság tiszta jövedelme az alakitandó kör javára fog fordittatni.

Mi is helyeseljük az eszmét s örülünk, hogy a derék szolgaszemélyzet köréből indul ki ily mozgalom, mely azt bizonyitja, hogy a jóért és nemesért is tudnak lelkesülni.

Kivánatos volna, hogy a mulatság minden tekintetben jól sikerüljön.

* **Vasuti mulatság Feleden.** „Folyó évi február hó 1-én Feled vasuti állomás ét- és várótermeiben, — szegény vasutas gyermekek felruházására — erkölcsileg fényesen sikerült tréfás farsangi előadásokkal egybekötött zártkörü tánczestély tartatott meg; anyagi tekintetből bár nem mondhatni sikeresnek, mert ahelyett, hogy a czélba vett jótékonyság oltárára bármily csekélységgel járulhatott volna a rendezőség, a bevétel minussal záródott a kiadással szemben, mely azon körülménynek tulajdonitható, hogy ugyan ezen napon Rimaszécs és Rimaszombat szomszéd városokban a polgári kör is tánczestélyt tartott. A vonalbeli vasuti tisztviselő kartársak pedig a távol eső losonczi gymnasista tánczestélyen vettek részt, kivéve Győri Nagy Samu tornallyai állomás-főnök urat, ki bájos és kedves nejével, tekintve a nemes czélt a feledi mulatságot szerencséltette becses látogatásával.

A mulatság erkölcsi sikere fényesnek bizonyult azért, mert a helybeli vasuti tisztviselőkön kivül Feled község és vidéke intelligenciájának krémje az estélyen képviselve volt s páratlan diszes és kedves hölgykoszorú emelte az estély fényét.

A mulatság este 8½ órakor, a fényesen kivilágitott Ő felsége a király arczképével, nemzeti zászlókkal, s fenyőgalyakkal dusan diszitett termekben, durrantyu-lövések közben a máv. északi főmühely „Törekvés“ dalkara által Baranyi Gyula ur vezetése mellett „Édes hazám“ czimü kardal előadásával nyilt meg, melyre következett

1. „A batyubál“ Monolog Gabányitól, előadta Ludvig ur.

2. „Fohász“ kardal előadta a „Törekvés“ dalkara.

3. Hungária trió: tréfás énekekkel (hegedü, czitera és gitár) előadták Schmid Ludvig és Dunner urak.

4. „Balatoni nóták“ Granduska ur czimbalom kisérete mellett előadta Sztodola ur.

5. A családi kör (Arany János) parodiája előadta Schmid ur.

6. „A Cseh muzsikus“ bohózat előadta Ludvig ur.

7. „Talmud Hymnusz“ kardal jelmezekben előadta a „Törekvés“ dalkar 8 tagja.

8. „Kátsa czigány“ bohózat előadták Papszt és Schmid urak.

9. „A kakasülőn“ Monolog Gabányitól előadta Ludvig ur.

10. „Magyar nemzeti népdalok“ előadta a „Törekvés“ dalkara.

A müsor éjjel 11 órakor fejeztetett be s kezdetét vette a táncz, mely hajnali 5 óráig tartott.

A budapesti „Törekvés“ dalkar remek énekeikkel és humoros előadásaikkal a vendégeket a legvigabb kedélyre hangolták, nekik köszönhető, hogy a vendégek fesztelen jó kedvben otthonosan érezték magukat, melyért köszönetet, tehetséges előadásaikért pedig dicséretes elismerést érdemeltek ki.

Egy vendég.

* **Az egysinü vasutak Angliaban.** Liverpool és Manchester között egysinü villamos vasutat épitenek, mely a jövő évben meg fog nyittatni a forgalomnak. Hasonló vasutat akarnak épiteni London és Brighton között is. Ennek a vonalnak is Behr a tervezője, aki az egysinü rendszert feltalálta. A tervezet szerint a mintegy 80 kilométernyi hosszu vonal épitési költségei $4^1/_2$ millió sterlinget tennének. A vonatok a 80 kilométer távolságot harmincz percz alatt futnák meg.

Tüz egy vasuti műhelyben. Byclesben a nagy nyugati vasut gépészműhelyében tűz ütött ki, a mely csakhamar a szomszéd gőzfűrésztelepre is kiterjedt, a melyen sok épületfa volt. Mind a két épület néhány pillanat alatt lángba borult és csakhamar teljesen porrá égett. A hadihajók matrózai támogatták a pylmouthi tűzoltókat, úgy hogy a tüzet sikerült elszigetelni, de reggelig sem sikerült teljesen eloltani. A kár igen nagy. Méltó a feljegyzésre, hogy a gyár egyik művezetője, a magyar születésü Kovács Gábor a mentésben annyira kitüntette magát, hogy a jelenlevők nagy óváczióján kivül jelentékeny jutalomban részesült.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szivesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

9. 2. 23. 17. . . . . Szárnyas házi állat.
1. 12. 7. 4. . . . . Hevesmegye egy községe.
14. 22. 8. . . . . A napnak egy szaka.
21. 19. 6. 24. . . . A gömböt igy is hivják.
18. 5. 20. 25. 10 . . A zsidóknak az égből hullott.
13. 15. 4. 12. . . . Férfi név.
16. 2. 3. . . . . Szerb város.
11. . . . . Egy betü az „abc“-ből.
1—25. . . . Petőfi egy költeményének első sora.

E rejtvény megfejtését február 23-án megjelenő 8-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje február 18.

A f. é. 4-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

„Ne higyj magyar a németnek.“

A kitüzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás utján Greksits Péter nyerte meg, kinek czimére Temesváry. A. „Bumli“ czimü müvét postára tettük

Szerkesztői üzenetek.

Sz. I. Csécs. Ha az engedély lejár, meghosszabbitásért folyamodnak s rendszerint meg is kapják. Van már 20 éves engedély is. Azon a vonalon talán csak unokáink tesznek szolgálatot.

Czoki. Nagyon sulyos váddal lépett fel. Legyen szives dobja el az álarczot, lépjen fel, küldje be a bizonyitékot s az eredményt látni fogja. Mert az is lopás, aki pedig lop, az tolvaj s igy nem uri emberek közzé való.

G. K. Eddig hét eljegyzés történt, a többire pedig legyen szives a köteles ideig várni.

K. B. — S. L. — H. K. — M. I. — T. I. — G. S. — H. M. — K. P. — R. N. — Z. J. A „Haladás“-csárdás hangjegyét pótlólag elküldtük.

Többeknek. Igen sajnáljuk, de a „Haladás“ csárdás több példányával már nem rendelkezünk. Tessék a „*Haladás*“ *polkáig* várni!

Magy. kir. államvasutak
4389/902.
C. I.

Hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak kezelése alatti helyi érdekü vasutak közös árudijszabásának 1902. évi okt. hó 1-étől érvényes IX. pótléka 39. oldalán a magyar északnyugati helyi érdekü vasut V. kivételes dijszabásának czimében: „mindennemü kocsirakományu áruk szállitására nézve“ szavak helyett: „mindennemü kocsirakományu osztályokba tartozó áruczikkek szállitására nézve“ szavak irandók.

Budapest, 1903. január hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
15067/1903.

Hirdetmény.

Osztrák-magyar svájczi vasuti kötelék dijszabás I. rész B. szakasz, érv. 1900. jan. 1-től. (Az általános dijszabási határozmányok módositása.)

F. é. február hó 15-től való érvénynyel a fentidézett dijszabási füzet 19 oldalán a „Verzeichniss der im Verkehre von Österreich und Ungarn gemäss Ziffer III. §. 27 in offen gebauten Wagen zu befördernden Güter“ czimü jegyzék 57. tételénél előforduló „Magnesit-und“ szavak törlendők.

Budapest, 1903. január havában.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében is.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.